

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 3 – september 2021

Nieuwsbrief

van de Interkerkelijke Gemeente Guardamar del Segura 'De Hoeksteen'

*Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse bewoners en
toeristen aan de Costa Blanca.
Kerkzaal: Los Angelos, Plaza de los Halcones 27,
0318 Torrevieja*

De kerkdiensten elke zondagmorgen, aanvang 10.30 uur
Predikant: Henk van den Born

INHOUD.....	2
Van de redactie	3
Mededelingen van de kerkenraad.....	4
Korte verslagen van de kerkenraadsvergaderingen	4
Kerkelijke stand	6
Van de predikant.....	7
Beste gemeenteleden,.....	7
Persoonlijk.....	9
Aktiviteiten:	11
De Cantorij	11
Inspiratie-bijeenkomsten.....	11
In Memoriam ds. Rinze van den Berg	11
De pen is doorgegeven aan... ..	12
Het draait niet om ons.....	15
Waarom is Israël steeds de zondebok?	16
Samen bouwen aan de toekomst.....	19
Vervolg uit de nieuwsbrief van augustus:	21
Onder de vuurtoren.....	24
Ik was voor een dubbeltje geboren.....	26
Wie, Wat, Waar?	29
Kerkenraad	29
Financiën.....	30
Adressen	30

Van de redactie

En dan is het zo maar weer september. Voor velen is de vakantie voorbij, althans hier in Nederland. Ik vermoed dat het in Spanje juist gaat beginnen, want de grootste hitte is daar voorbij.

Een hele lange Nieuwsbrief dit keer omdat het drie maanden geleden is dat de laatste uitkwam. Ik heb in die tijd wat zitten nadenken en wel over het volgende. Drie jaar doe ik nu de redactie van de Nieuwsbrief. Ik krijg daar echter heel weinig reacties op. Is de Nieuwsbrief wel informatief genoeg, staan er artikelen in die de gemeenteleden helemaal niet interessant vinden of juist wel? Lezen jullie hem eigenlijk wel?

Omdat ik de redactie alleen verzorg, heb ik geen klankbord. Ja, de overige kerkenraadsleden bekijken hem eerst voordat hij op de mail wordt gezet, maar de werkelijke inhoud moet van mij komen. Omdat er weinig respons komt vanuit de gemeente wat artikelen betreft, moet ik mijn hulp zoeken in andere bladen, zoals het kerkblad van Benidorm en Denia. Gelukkig heb ik een vriendin die me een aantal Nederlandse bladen toeschuift waar ik gelukkig wel eens wat uit kan halen, zo ook deze maand. Maar het blijft elke maand weer spannend of ik voldoende kopij heb. In overleg met de kerkenraad wil ik het volgende aan je/jullie voorleggen:

Zouden jullie willen reageren op de volgende vragen?

- Lezen jullie de Nieuwsbrief?;
- Zo ja, wat vinden jullie van de inhoud? Zijn de artikelen interessant genoeg om te lezen of stoppen jullie met lezen na het artikel 'De pen is doorgegeven aan....';
- Lezen jullie hem niet omdat jullie hem niet interessant vinden en wat zou er dan aan de inhoud moeten veranderen?

Het blijft wel een gemeentebblad, dat staat voorop. De vaste rubrieken blijven bestaan, maar voor de rest ben ik heel benieuwd naar jullie ervaringen en reacties. Om het makkelijker te maken stuur ik jullie nu ook een mail, waarin jullie bovengenoemde vragen kunnen beantwoorden. Ik kijk er naar uit en zal van dat wat wordt ingezonden een reactie van mijn kant melden.

De kopij voor de volgende Nieuwsbrief moet **uiterlijk 20 september** bij mij binnen zijn. atnijhof@gmail.com

Met vriendelijke groet,
Anneke Nijhof

Mededelingen van de kerkenraad

Korte verslagen van de kerkenraadsvergaderingen

Kerkeraadsleden: Fred van den Heuvel voorzitter, Bernhard de Vries ouderling/kerkrentmeester, Jos Vanhoutte ouderling/pastoraat, Gijs van de Kolk diaken en Anneke Nijhof scriba.

4 juni 2021

In verband met de porno-afbeeldingen die af en toe op de website van de kerk te zien zijn wordt voor de beveiliging contact opgenomen met iemand die door Maarten van den Heuvel, zoon van Fred, is aanbevolen. Ook moet nog bekeken worden wat de kosten zijn.

De omstandigheden wat betreft Corona zijn hoopgevend. Er zijn geen ic-patienten meer en het vaccineren gaat steeds sneller. Murcia is nog rood, de rest is oranje en we wachten op het moment dat het geel gaat worden. In Nederland zijn de maatregelen inmiddels ook versoepeld, maar Gijs stelt voor om nog twee weken door te gaan op de oude voet en dan te bekijken of we ook kunnen gaan versoepelen voor de kerkdienst.

Aanstaande zondag zal aan de gemeente worden gemeld dat we zondag 13 juni het Heilig Avondmaal hopen te vieren.

Bernhard zal aan Hennie Achterberg en Bert Verbist vragen de kascontrole uit te voeren.

Besloten wordt dat we dit jaar geen jaarverslag maken aangezien de gemeente van elke vergadering al een korte samenvatting heeft gekregen via de Nieuwsbrief.

11 juni 2021

De kerkenraad besluit dat bij de eerstvolgende avondmaalsviering de avondmaalscollecte zal zijn voor het project 'Yesu'wono', aangedragen door Henk en Carla van den Born. Henny Schuurman heeft ook een doel aangedragen, 'ChildRight' genaamd, dat voor een volgende keer zal worden gebruikt.

Jos zal bij de algemene ledenvergadering mededelingen doen over het nieuw gevormde pastorale team. Petra Koelewijn en Hilda Windhoud

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

hebben toegezegd hier aan mee te willen doen (inmiddels heeft Carla van de Born zich ook aangemeld vlak voor de algemene jaarvergadering). Eind september gaan zij van start.

Het jaarlijkse uitje(s) zou kunnen bestaan uit een bloesemtocht. Ook willen we weer invulling geven aan Hemelvaartsdag.

Fred moet nog officieel toestemming van de gemeenteleden krijgen om zijn ambtsperiode met twee jaar te verlengen. Voorgesteld wordt om deze dan in te laten gaan op 16 juni 2021. Nagedacht zal moeten worden of we volgend jaar in de jaarvergadering kunnen voorstellen om de gemeente-orde te wijzigen, dusdanig, dat zijn ambtsperiode na stemming van de gemeente met nog 2 jaar kan worden verlengd.

Bernard vraagt of de spullen uit de oude locatie al zijn overgebracht naar de huidige. Dit is nog niet gebeurd. Er moet eerst nog een gesprek plaatsvinden met de eigenaar. Met name de liedboeken zijn belangrijk om op te halen omdat we wellicht binnenkort weer mogen zingen. Alle spullen mogen in de kelder van de huidige locatie.

In verband met de jaarlijkse gemeentevergadering op 16 juni, die om 17.00 uur begint, zal het inspiratie-uur worden verzet naar 15.30 uur. Dit zal a.s. zondag worden meegedeeld. Na afloop van die vergadering zal namens de kerkenraad een hapje en een drankje worden aangeboden.

18 juni

Geen vergadering.

25 juni

Geen bijzonderheden te melden.

7 juli

Jos en Bernhard hebben het eindgesprek gehad met Jan en Janie Brussaard. Zij meldden dat zij een geweldige tijd in Spanje hebben gehad, samen met de gemeente. Ook het afscheid is een succes geweest.

Met de verzending de Nieuwsbrief van september zal een aparte mail worden verzonden met de vraag of men de inhoud van de Nieuwsbrief op prijsstelt of dat men er andere verwachtingen van heeft.

De kerkenraad besluit om, nu Bram weer in Nederland is en er dus geen cantorij is, aanstaande zondag weer als gemeente hardop te zingen. Aan het begin van de dienst zal aan de aanwezigen worden gevraagd of hier bezwaar tegen is. Zo ja, dan doen we het niet.

16 juli

Zoals de omstandigheden er op dit moment uitzien zal de ambassadeur op 24 september eindelijk het lintje aan Ria en Leo de Bruijne uitreiken.

Bernard zal namens onze kerk de jaarvergadering van de IPNZE (Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa) bijwonen. Het blijkt dat de voedselbank, waaraan tijdens de kerstactie 200 kippen zijn geschonken, een christelijke organisatie is. Fred en Jos gaan met de

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

organisator overleggen wat we mogelijk voor hen kunnen doen en dit terugkoppelen naar Gijs. Wellicht is dit een goed doel voor de diakonie.

27 en 30 juli

Voor het verslag van deze vergaderingen wordt verwezen naar de brief van de kerkenraad van 3 augustus 2021.

6 augustus

Aanwezig: Jos Vanhoutte en Henk van den Born, via skype Gijs van de Kolk en Anneke Nijhof.

Nadat we wat zaken hebben besproken die nog zijn blijven liggen, besluiten we dat Anneke vandaag nog een mail naar de gemeenteleden zal sturen waarin wordt meegedeeld dat men tot 17 augustus de tijd heeft om bij de scribe namen in te leveren van eventuele kandidaten voor het ambt van voorzitter/ouderling of kerkrentmeester/ouderling.

13 augustus

Op zondag 26 september a.s. zullen Hilda Windhoud, Petra Koelewijn en Carla van den Born officieel worden aangesteld als pastoraal medewerkster. Zij zullen daarbij tevens de zegen ontvangen.

20 augustus

Tim Hop krijgt toestemming om a.s. zondag een beeld- en geluidsopname te maken van de kerkdienst. Alleen de predikant komt in beeld. Als dit bevalt, zal hij, ook als hij er niet is, iemand of meerderen op de hoogte stellen hoe alles werkt.

We besluiten om volgend jaar in augustus geen inspiratie-ochtenden meer te beleggen omdat de meeste mensen in Nederland zijn.

27 augustus

De kerkenraad heeft de namen vastgesteld voor de vervulling van de vacatures van voorzitter en kerkrentmeester. De namen zullen aan de gemeente bekend worden gemaakt in de brief van 4 september 2021.

Kerkelijke stand

Henk en Carla van den Born hebben zich als nieuwe leden bij ons aangemeld en daar zijn we heel blij om. Hartelijk welkom en we wensen jullie toe dat jullie een hele goede tijd bij ons mogen hebben.

Helaas heeft Nina Barlagen haar lidmaatschap opgezegd.

Zij kerkte al een tijd niet meer bij ons omdat ze zich niet meer bij ons thuis voelde. We wensen haar ook het goede toe en hopen dat zij een ander kerkgenootschap mag vinden waarbij zij spoedig aansluiting mag vinden.

Ook de heer en mevrouw Reuchlin hebben hun lidmaatschap opgezegd.

Van de predikant

Beste gemeenteleden,

Het is alweer bijna een jaar geleden dat we, met de bedoeling de maanden oktober en november, voor twee maanden de kerk "De Hoeksteen" hier in Spanje zouden dienen. Maar uiteindelijk wordt het zoals het er nu uitziet bij elkaar een jaar. Door de Corona, ziekte of andere omstandigheden van collega's werden de periodes steeds weer in overleg verlengd. Dat gaf voor mijn preekbeurten die in Nederland gepland waren, wel wat problemen, maar die waren uiteindelijk op te lossen. Collega Ds. Jan Brussaard en zijn vrouw Janie hebben gelukkig weer gezond de periode van mei en juni 2021 op zich kunnen nemen, al hadden wij wel, voor het geval dat hun komst niet zou doorgaan, al besloten om die twee maanden hier te blijven. Dat is uiteindelijk een ook goede vakantieperiode voor ons geworden hier in Spanje.

Soms lopen zaken anders dan gepland. Zeker ook in de gemeente van de Heer. De Hoeksteen is een mooie naam, maar met een diepe betekenis. Want een hoeksteen is een steen op de hoek van een gebouw die twee muren verbindt en verstevigt. De belangrijkste hoeksteen was de fundament-hoeksteen. Voor openbare gebouwen en stadsmuren werd gewoonlijk een bijzonder sterke steen uitgekozen. Jezus wordt aangeduid als de 'fundament-hoeksteen' van de christelijke gemeente, die vergeleken wordt met een geestelijk huis (1 Petrus 2).

In zijn brieven schrijft ook Petrus over het bouwen van Gods huis, waarvan Jezus de hoeksteen is. Hij moedigt de gelovigen dan ook aan zich te laten gebruiken als levende stenen bij de bouw van dat huis.

De huizen in het midden oosten werden destijds gebouwd met natuurstenen die heel verschillende waren o.a. ook van grootte. Zeker een kunst om daar een huis of gebouw van te bouwen. Maar die heel verschillende stenen, hoe verbind je die met elkaar? Hoe vul je dat in vanuit bijbels perspectief? Misschien juist om verbonden te worden met de specie van Gods liefde. Want dan kunnen we pijn doorstaan, angst onderdrukken, vrijelijk vergeven, twist vermijden, kracht hernieuwen, en anderen helpen en tot

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

zegen zijn. Zo mag de bouw van een gemeente zijn. En dat bouwwerk blijft staan.

Zo bedoelt Jezus dat ook als Hij spreekt over het bouwen op de rots. Dat blijft!

We hebben in deze wereld al heel wat bouwwerken opgezet. Ik denk bij voorbeeld aan de vele VN-missies met alle goede bedoelingen, waar ikzelf ook vaak aan deelgenomen heb. Wat is ervan overgebleven? Waar eindigt het? Wat staat er nog van overeind?

De gemeente van Jezus Christus, Zijn kerk, staat nog steeds overeind. Nog steeds bouwt Jezus Zijn gemeente en belooft dat de poorten van het dodenrijk Zijn gemeente niet zullen overweldigen. Dat is een belofte die we mogen vasthouden. Dat geldt voor de universele gemeente wereldwijd, maar ook plaatselijk, ook hier. Samenleven in geloof, hoop en liefde.

Dat gaat niet altijd zoals we dat wensen, maar als we in verscheidenheid en soms ook met verschillende visies op dat ene fundament blijven bouwen, komen we een heel eind. Laten we de ander uitnemender achten dan onszelf, zo beschrijft Paulus de eenheid in de gemeente van de Filippenzen en daarom niet te letten op eigen belang.

Er zullen altijd verschillen zijn in opvatting, botsende karaktereigenschappen, mogelijkheden tot onenigheid. Alleen de onvoorwaardelijke liefde in Christus bindt de gemeente samen en laat de gemeente een getuige voor de wereld zijn. Dit gaat niet vanzelf, het is een opdracht voor elk één van ons. We mogen allen één zijn, tenminste daar verlangen we wel naar, maar toch zijn we niet allen gelijk.

Maar God wil ons elk afzonderlijk gebruiken met onze eigen gaven en fouten zodat we met elkaar werkelijk een eenheid kunnen zijn. Gemeentezijn doen we met elkaar. Het is niet alleen de predikant, of kerkenraad die de gemeente bouwen, maar met elkaar bouwen we onder Zijn leiding aan de gemeente. Iedereen heeft een taak en verantwoordelijkheid binnen de gemeente.

Ook hier in deze gemeente 'De Hoeksteen', waar we samen van houden. Laten we het samen niet verwachten van onze eigen kracht, maar het samen verwachten van God, onze Heer Jezus Christus.

Hij is ons fundament: "De Hoeksteen!"

We wensen jullie Gods zegen toe.
ds. Henk van den Born

Pastoraat

Beste broeders en zusters,

De vakantie maanden zijn weer voorbij en daar is onze Nieuwsbrief weer.

Jullie zullen allen nog wel het ongeluk van Martha Wever in gedachten hebben en alle gevolgen nadien. Daaruit bleek dat de app 'Samen' een geschikt item is om op de hoogte te blijven en van nabij alles te volgen. Intussen is Martha aan de beterende hand, maar het is wel heel jammer dat haar katje verloren is gegaan.

Ik herinner jullie ook nog even aan de problemen van Lilian Jansen, Jaap en Ria van der Linden en Henk Nijhof. Laat ons voor hen allen blijven bidden, want... bidden helpt.

Maar het is niet altijd kommer en kwel binnen het pastoraat. Ook nu kunnen we positief nieuws melden.

Zoals we reeds in het verleden meldden, starten we opnieuw met een pastoraal team. De zusters Hilda Windhoud, Petra Koelewijn en Carla van den Born zijn bereid deze taak op zich te nemen. Zij zullen op zondag 26 september aangesteld worden.

Wanneer onze broeders en zusters overwinteraars terug in het land zijn, staat er een team ter beschikking om jullie bij te staan in allerlei problemen.

Gelieve als jullie van ziekte of zorgen horen, of zelf hulp kunnen gebruiken, meld dit dan aan één van deze zusters of aan mij en we zullen ons uiterste best doen om hulp te bieden.

Broederlijke groeten,

Jos Vanhoutte, hoofd van het pastoraat

email: jos.vanhoutte49@gmail.com

tel: +34693382961

Persoonlijk

Op het moment dat ik dit schrijf, zitten we in Oostenrijk. Hele goede vrienden van ons hebben dit ons aangeboden, maar het is wel een vakantie met een zwart randje. Gezien de gezondheid van Henk, die toch langzaam achteruit gaat, beseffen we dat dit de laatste vakantie van ons samen zou kunnen zijn.

Ik had heel graag op de verkiezingsvergadering willen zijn, maar zoals de situatie op dit moment is, kan ik dat niet voor mijn verantwoording nemen. Henk gaat voor en ik moet er niet aan denken dat er wat met hem zal gebeuren als ik in Spanje zit. Wel zal ik de vergadering bijwonen via skype. Ik hoop op jullie begrip!

Anneke Nijhof

Verjaardagen

Deze maand zijn er 4 gemeenteleden jarig:

- 8 september Ria van der Linde
- 22 september Wout Koelewijn
- 28 september Henk Nijhof
- 29 september Jacob van der Linde

Ps. 121:7-8: De Heer behoedt je voor alle kwaad, Hij waakt over je leven. De Heer houdt de wacht over je gaan en je komen, van nu aan tot in eeuwigheid.

Vader

*Ik ken u pas en weet niet goed
wat ik tegen u zeggen moet.
Uw kinderen zijn zo in de weer
over JHWH, Heere en HEER.
Mag ik zolang dan VADER zeggen
tot zij de taalstrijd bij gaan leggen?
't Is toch de mooiste van Uw namen
ik kind, U VADER.
Dank U,
Amen*

Aktiviteiten:

De Cantorij

Lieve mensen,
Het is (te) lang geleden dat wij weer als cantorij onze bijdrage hebben mogen geven in onze zondagse erediensten.
Fijn dat we weer de draad kunnen oppakken. Daar het orgel nog steeds niet in onze kerkruimte staat, stel ik voor de koorrepetities bij ons thuis in Daya Vieja te houden.
Iedere vrijdag om 10.30 uur.
Vanaf vrijdag 9 september hoop ik een ieder die van zingen houdt te ontmoeten.
KUN JE NOG ZINGEN: ZING DAN MEE.

Inspiratie-bijeenkomsten

Elke woensdagochtend om 11.00 uur in de kerkzaal. Onder leiding van de predikant worden er verschillende onderwerpen/bijbelgedeeltes behandeld. U bent van harte welkom om mee te denken en om mee te praten!

In Memoriam ds. Rinze van den Berg

Op 10 augustus j.l. is in alle rust van ons heengegaan ds. Rinze van den Berg op een gezegende leeftijd van 90 jaren.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

Rinze was een van onze eerste predikanten die onze geloofsgemeenschap bediende. Als

emeritus vlootpredikant (marine) heeft hij 2x gedurende 3 maanden onze gemeente geleid.

Wij hebben hem ervaren als een diep gelovig mens. Samen met zijn lieve vrouw Bouwien hebben zij menig huisbezoek afgelegd.

Een van de vele uitspraken van hem was: 'Lieve mensen, wij leven in de verlenging hoor!!'

Ook herinner ik me nog dat Rinze eens een preek heeft gehouden over het woord 'Hallelujah' en vroeg ons dat wanneer we elkaar begroeten, we dat met dit woord 'Hallelujah' moesten doen.

Rinze was een woordkunstenaar, schreef vele gedichten en liederen en was oprecht betrokken bij de mensen en de wereld om hem heen.

Was een voorvechter voor de wereld, getuige zijn grote betrokkenheid en lidmaatschappen van vele milieuorganisaties.

In zijn afscheidsdienst werd stil gestaan bij 1 Cor. 13. Zijn

afscheidswaarden waren: "Ga maar gerust, want Ik zal met je gaan".

Moge wij hem herinneren als een mens die respect en ruimte had voor iedereen.

Hallelujah.

Bram de Smidt

De pen is doorgegeven aan...

Ella en Jan Broere

Beste gemeenteleden,

Ergens half juni werd ons (Jan en Ella Broere) gevraagd om de pen ter hand te nemen en ons nader voor te stellen. Het had geen haast, half augustus is vroeg genoeg. Maar dan gaat de tijd toch ineens snel en dan

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

moet je toch achter de computer om de toezegging om te zetten in een verhaal.

Mijn vrouw en ik hopen volgend jaar allebei 70 jaar te worden. (gelukkig is mijn vrouw eerder aan de beurt, in maart en ik pas in december). Op het moment dat dit stukje in de Nieuwsbrief verschijnt zijn wij inmiddels 47 jaar getrouwd. We hebben 3 kinderen (2 meisjes en één jongen) die alle drie ook weer getrouwd zijn en alle drie 2 kinderen hebben, dus bij elkaar 6 kleinkinderen. Gelukkig gaat het met alle kinderen en kleinkinderen goed en we mogen daar nog steeds van genieten.

Toen wij in 2017 allebei gelijktijdig in september met pensioen gingen, besloten we om een rondreis door Portugal en Spanje te gaan maken en we zijn daar zo'n drie maanden onderweg geweest met onze caravan. Als sluitstuk van die reis

hadden we gepland om de kust rond Benidorm tot aan Alicante te bezoeken en te kijken of het mogelijk overwinteren in Spanje iets voor ons zou kunnen zijn. We hebben in die periode veel campings bekeken en kwamen uit bij camping La Marina in het plaatsje La Marina. Nadat we half december even terugkeerden naar Nederland voor de kerst en Nieuwjaar zijn we begin januari 2018 weer vertrokken naar Camping La Marina voor onze eerste overwintering. Voor veel van jullie lijkt het overwinteren in een caravan een spartaanse opgave, maar voor ons was het een geweldige tijd. Op zo'n camping heb je in korte tijd een heleboel nieuwe vrienden en dat voelt goed. Al kort nadat we daar aankwamen zagen we op een rondritje door de omgeving het bordje met de Nederlandse kerkdiensten staan en zijn toen al snel op een zondag de kerk gaan bezoeken. Wat genoten we daarvan. Wat een fijne sfeer en wat een 'open minded' gemeenschap. In onze eigen kerk in Dordrecht (Christelijk Gereformeerd) was dat niet het geval en eigenlijk voelden we ons daar steeds minder thuis. We zijn nog steeds lid van de

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

Christelijk Gereformeerde kerk in Dordrecht, maar ervaren de kerk in Spanje toch als een warm bad. We hebben op deze wijze dus al 4 maal overwinterd in Spanje en hopen bij goede gezondheid ook komende winter weer van de partij te zijn. We vertrekken vanuit Nederland ergens eind september/begin oktober, maar trekken voor de reis een paar weken uit en denken dus tweede helft oktober te arriveren op La Marina. Tijdens ons werkzame leven was ik verkoopleider bij een bedrijf in winkeldiefstalbeveiliging en Ella heeft altijd gewerkt in de zorg. Aanvankelijk als verpleegkundige in ziekenhuizen. Na de geboorte van de kinderen als avond/weekendhoofd in een verpleegtehuis en de laatste 10 jaar in de verslavingszorg. (Het onder toezicht verstrekken van heroïne aan verslaafden in Rotterdam)

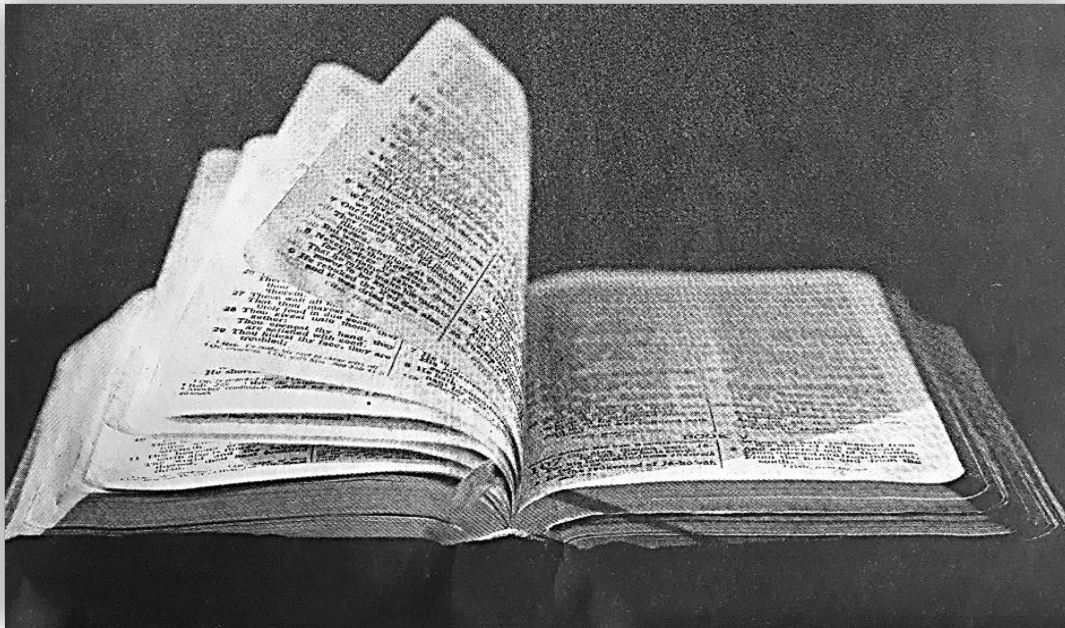
Ik heb zelf in onze kerk in Dordrecht 1 periode als diaken en 4 periodes van 4 jaar als ouderling mogen dienen (de laatste 2 periodes als voorzitter van de kerkenraad) en daarna ben ik 6 jaar voorzitter geweest van de Commissie van Beheer. Kort voor onze rondreis door Spanje en Portugal zat mijn periode als voorzitter erop en konden we dus ambteloos vertrekken naar Spanje.

Afgelopen jaar zijn we in Nederland verhuisd van een huis met tuin naar een appartement met een groot terras in Dordrecht en hebben het daar het afgelopen halfjaar heel druk mee gehad om alles te verbouwen en in te richten. Nu blijven we nog even twee maanden in ons nieuwe huis om er van te genieten, maar zien er ook al naar uit om weer op pad te gaan richting Spanje. We hopen jullie medio oktober allemaal weer te ontmoeten.

Met vriendelijke groeten,
Jan en Ella Broere

Het draait niet om ons

‘What does it yield me?’ Een vraag die vast niet onbekend is. Wat levert het mij op? Wat krijg ik er voor terug? Ik betrap me er weleens op dat ik soms ook zo denk als het gaat om geloof. Dat ik vaak gericht ben op wat God en Jezus mij te bieden hebben.

Ooit hoorde ik iemand zeggen: ‘God heeft een plan met deze wereld, maar jij en ik zijn niet cruciaal om dat plan uit te voeren. Soms zijn we zo druk bezig met ons zelf, dat we vergeten welke grote dingen God doet. Ook op de manier waarop we de Bijbel lezen. We trekken Bijbelsteksten zo snel naar ons toe en betrekken deze op ons eigen leven, terwijl het helemaal niet om ons draait, maar om God.

Als je van iemand houdt, dan wil je diegene steeds beter leren kennen. Zo werkt dat ook met God. Wat als we de Bijbel in de eerste plaats zouden lezen om God beter te leren kennen. Dan verschuift de focus. Het draait niet meer om wat het jou oplevert, maar om Wie God is. Dan ga je lezen over Zijn liefde, trouw en genade. Dan zal je ontdekken welke bijzondere weg Hij met Zijn volk Israël gaat en wat Zijn plannen voor de wereld zijn. Het is best een uitdaging om de Bijbel op die manier te lezen. Het maakt je nederig, maar je raakt er ook diep onder de indruk van de Schepper van hemel en aarde. Hij, Die alles in handen heeft, de wereld stuurt en Zijn plannen met de wereld aan het voltooien is. Hij, Die een eeuwige liefde heeft voor Israël, voor jou en voor mij.

Paola (24), overgenomen uit Isreality

Waarom is Israël steeds de zondebok?

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik heb het de laatste tijd in gesprekken regelmatig over Israël gehad. Niet verwonderlijk natuurlijk omdat vanwege de spanningen met Hamas, de raketbeschietingen en de onlusten in het land zelf, Israël steeds in het nieuws was. Steeds weer kwam de vraag naar voren waarom Israël elke keer weer het mikpunt van de omliggende volken en eigenlijk ook van de wereld is?

Dat de Joden in de Tweede Wereldoorlog met een 'Davidsster' moesten rondlopen was zeker niet de eerste discriminatoire maatregel die de Joden moesten ondergaan. Uit de periode van de Middeleeuwen is bekend dat zij, als herkenningsteken, moesten rondlopen met de 'Jodenhoed' terwijl in de 16e eeuw de 'Jodenring' voorgeschreven was. En ik weet niet of het u opvalt, maar uit de kranten verneem ik steeds vaker - alsof de holocaust niet bestaan heeft - allerlei opkomende vormen van antisemitisme. Vandaag vond ik nog een artikel over het opkomend antisemitisme in Canada, een toch van ouds open en vrij land!!!

Niet groot in aantal en landoppervlak

Waar hebben we het over? We spreken over een klein land. Israël is de helft van Nederland qua oppervlakte en zij hebben ook de helft van het aantal inwoners (ruim 9 miljoen). Nederland wordt al erg moeilijk op de kaart gevonden; dan zou je denken dat Israël op het wereldtoneel zou wegvallen. Maar daarvan is weinig te merken. Soms krijgt een land veel aandacht vanwege het uitblinken in bepaalde sportprestaties. Denk maar aan het voetbal en Johan Cruyff. Maar Israël scoort op sportgebied niet

hoog. Pas in 1992 verkregen zij hun eerste (bronzen)olympische medaille. Daarom opnieuw weer de vraag, waarom de Joden steeds negatief in het middelpunt staan.

Groot in wetenschap en cultuur

Israël heeft op sportgebied niet veel medailles weten te veroveren. Dat geldt zeker niet voor

hun prestaties op het gebied van wetenschap en kunst. Hoeveel Nobelprijswinnaars zijn er niet van Joodse afkomst? Vanaf de instelling van de Nobelprijs in 1901 zijn **22 %** van de winnaars van Joodse komaf!!! Alleen afgelopen jaar waren er al vier Nobelprijswinnaars van Joodse afkomst! (Barish en Weiss: natuurkunde; Roshbash: geneeskunde en Thaler: economie). Ook het aantal wereldberoemde kunstenaars is relatief hoog. Ik denk hierbij aan de componisten Gustav Mahler, Felix Mendelssohn Bartholdy en Albert Schonberg, terwijl u de schilders Chagall en Jozef Israëls vast wel eens hebt horen noemen. Ook de beeldhouwer Ossip Zadkine is – zeker bij elke Rotterdammer – bekend ('de verwoeste

stad', 1953).

Voldoende voor zondebokpositie?

Hoewel het erg opvallend is dat zoveel top-wetenschappers van Joodse afkomst zijn, dat relatief veel schilders, dichters, schrijvers (Eli Wiesel, Etty Hillesum, Amos Oz)) en componisten ook van Joodse origine zijn, vraag ik mij af of dat de doorslaggevende reden is dat zij vervolgd en gediscrimineerd worden. Natuurlijk, in de klas werd de nerd gepest. Maar zou jaloezie op intellect zoveel agressie en afgunst te weeg brengen eeuw, na eeuw, na eeuw?

Er komen ook uit Rusland, Amerika, Frankrijk, Engeland en Duitsland grote denkers en bijzondere kunstenaars. Ook daar kunnen we lijsten van groten in wetenschap en cultuur aanleggen. Maar wij horen nauwelijks van afkeer en discriminatie van inwoners van deze landen. Daarom weer die vraag: Waarom **de Joden**?

De zondebok

Naar mijn inzicht moeten we naar een dieperliggende reden zoeken.

Israël is als volk vanaf zijn ontstaan al een bijzonder volk.

Door God apart gezet, door God uitverkoren als Zijn volk.

'Het is niet omdat u talrijker was dan de andere volken, dat Hij u lief kreeg en uitkoos – u was het kleinste van allemaal! Maar omdat Hij u lief had en Zich wilde houden aan wat Hij uw voorouders onder ede had beloofd, heeft de Heer u met sterke hand bevrijd uit de slavernij, uit de macht van de Farao, de koning van Egypte' (Deuteronomium 7:7-9).

Ook de Psalmen spreken hierover: 'Ik heb met Mijn uitverkorenen een verbond gesloten, aan Mijn dienaar David

gezworen: 'Uw dynastie zal Ik voor eeuwig bevestigen, uw troon in stand houden, geslacht na geslacht' (Psalm 89:4,5).

Toch komt bij Paulus de vraag op – nu zij zich afkeren van de Messias: 'Heeft God Zijn volk soms verstoten?' en zijn antwoord is: '**Beslist niet!**...' God heeft Zijn volk, dat Hij van te voren al uitgekozen heeft, niet verstoten!' (Rom. 11:3). Het is deze positie van het uitverkoren volk van God die weerstand oproept en jaloezie wekt.

Verkoren zijn roept agressie op en afgunst.

En de kerk?

Paulus spreekt verder in Romeinen als hij zegt dat het volk van de Joden Gods vijanden zijn geworden. Maar dat gebeurt 'opdat aan u het evangelie kon worden verkondigd'.

Wij mogen dus aanschuiven bij de gratie van de verblinding van de Joden. Iets om dankbaar voor te zijn! Maar God 'blijft hen (het volk Israël) liefhebben omdat Hij de aartsvaders heeft uitgekozen' (Rom.11:28).

Ondanks hun afwijzing van Jezus als Messias blijft Israël Zijn volk 'om der vadersen wil'!

We zien dus dat wij als kerk Christus hebben mogen leren kennen, omdat de Joden zich (deels) van hem hebben afgekeerd! Wij zijn, zo stelt Paulus in ditzelfde hoofdstuk, de wilde ranken die op de edele olijf worden geënt.

Wij mogen ons dus nooit boven hen verheffen. **Wij dragen niet de wortel, maar de wortel draagt ons.**

De kerk van Christus past dus bescheidenheid. Het Joodse volk is en blijft geliefd om der vadersen wil! Wij zijn als wilde ranken slechts geënt!

De duivel gaat rond...

De duivel als de grote tegenstander van God doet niets liever dan Hem te weerstaan en tegen te werken. Lukt dat niet bij Godzelf, dan weet hij de geliefden van God te vinden en te treffen. Dat geldt voor het volk Israël, maar ook voor Zijn kerk. Zo gezien zullen we tot het eind der tijden de agressie en afkeer van velen ten opzichte van het volk der Joden, maar ook van de kerk ervaren. De duivel zal niet alleen Israël in het hart willen raken, maar ook de kerk. Hoe meer kinderen zich van de Vader afwenden, hoe beter het hem is!

Bidden wij voor hen dat ook zij Jezus mogen leren kennen zoals Hij is en voor onszelf, dat wij staande mogen blijven in alle duivelse verzoeking en vervolging. Dat wij vertrouwen op de steun die onze Vader ons altijd zal geven. Hij is Jahweh: Hij was erbij, Hij is erbij en Hij zal er altijd zijn.

Jan Sytze van Wijnen, Benidorm

Samen bouwen aan de toekomst

=====

Nieuwsbrief juli 2021

Beste Vrienden,

Het wordt steeds zwaarder in Haïti. Naast de pandemie is er veel politieke onrust. Volgens een goede kennis in Haïti is het voor de mensen bijna een hel. Het is moeilijk om aan voedsel te komen door de hoge prijzen. De scholen zijn veel dicht en het is niet zoals hier dat er dan online les gegeven kan worden.

Veel wegen zijn geblokkeerd naar bijna alle richtingen in het land. Er wordt nu zelfs gekeken om voedsel over het water naar de dorpen te brengen en dan in het dorp hopen dat daar een vrachtwagen is voor verder vervoer.

Het is op dit moment onverantwoord om een bezoek aan Haïti te brengen. Het land is erg onrustig, vooral in en rond de steden. Er zijn kidnappings en gangs die tegen elkaar en de regering strijden.

Onze projecten zijn op het platteland en daar is het redelijk veilig, maar de wegen erheen zijn vaak met rotsblokken en brandende autobanden geblokkeerd. Het is al eens voorgekomen dat de vrachtwagen met de voedselpakketten weer rechtsomkeer moest maken.

De laatste voedselpakketten die geschonken zijn door Hart voor Kinderen zijn ruim een week na afspraak bezorgd op onze projecten.

Dit moest onder politiebegeleiding, om te voorkomen dat de auto leeggeroofd zou worden.

We danken Hart voor Kinderen voor hun enorme steun bij het

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

bekostigen van de voedselpakketten.

Hiernaast een paar foto's van het uitdelen van de pakketten.

Haïtianen zijn geneigd om heel serieus op foto's te kijken, maar we kunnen jullie verzekeren dat ze er heel blij endankbaar mee zijn.

Wat de pandemie aangaat, daar hebben ze in onze regio nog niet veel last van gelukkig. Wel zijn door de pandemie de prijzen van voeding en andere artikelen enorm gestegen.

Recent kregen wij te horen dat de waterpomp niet goed werkt. Dit komt volgens onze contactpersoon door de droge periode, maar ook omdat de pomp niet diep genoeg geslagen is. Daar wordt nu aan gewerkt. Water op het project is natuurlijk wel de eerste levensbehoefte.

Voor de kinderen is de vraag om hulp voor schoolgeld, uniformen, boeken en verder leermateriaal. In het nieuwe schooljaar willen we graag met de muziekschool starten, daar is een bedrag voor gedoneerd door een kinderkoor van de kerk gemeenschap in Leimuiden. Dat is een mooi begin, alleen nog niet genoeg om wat leuke muziek apparatuur van te kopen.

Vindt u dit een leuk project om te steunen? Dan graag 'muziekschool' vermelden bij uw donatie.

Verder gaan we natuurlijk door met de lopende projecten, zoals de tuintjes en de kippen. Alles met als doel dat ze zelfredzaam worden.

Ook de organisatie Childright willen wij hierbij nog hartelijk bedanken voor de mooie gift in 2021.

Het is voor de bewoners een zware en moeilijke tijd. Ook voor ons als hulpverleners is het belangrijk om zo creatief mogelijk te zorgen dat de materialen en de hulp, die wij met elkaar zo graag willen geven, daar ook aan komt.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

We zouden graag met eigen ogen willen zien wat er nu nodig is. Ook voor de mensen van de projecten is het belangrijk dat zij ons regelmatig zien. Gelukkig hebben we goede contactpersonen, zodat de hulp niet stil is komen te liggen.

**Ook in 2021 blijven we met uw steun actief in
Haïti. Vergeet ze niet!**

Met warme, liefdevolle groet,
Ria van der Linde, namens het bestuur; Stichting Vrienden van Haïti
Nederland.

Vervolg uit de nieuwsbrief van augustus:

Beste Vrienden,

Al even zit ik naar het witte vlak op mijn scherm te kijken, niet wetende waar te beginnen !

Na de laatste nieuwsbrief van juli 2021, waarin we schreven over mooie donaties en kleine positieve stappen vooruit, maar toen ook al over rellen, blokkades, kidnappings en enorme financiële devaluatie, staan we nu opnieuw verbijsterd te kijken! Hoeveel leed kan dit land, kunnen deze mensen en de kinderen van Haïti verdragen.

Overweldigend is het nieuws en het breekt ons hart. Daar word ik stil van en weet even niet meer hoe nu verder. Dat gevoel zal mogelijk herkenbaar zijn voor u, voor jullie: het even niet meer weten. En dat zal zeker zo zijn voor de Haïtiaanse bevolking.

Bij mijn bezoeken door de jaren heen heb ik de jammerklacht van Haïtianen vaak gehoord. Het is een hartverscheurend geluid. Met alles wat in hen zit, zetten ze een aanklacht in en vragen God naar het waarom en tegelijkertijd om hen te helpen: "BonDye, wywywy Papa Nou ede mwen, ede nou", "Goede God, waarom, waarom Onze Vader help mij, help ons".

Om vervolgens uit te huilen en weer op te staan. Sterk in hun geloof en met kracht weer op te bouwen. En als zij verder kunnen gaan, moeten wij dat zeker kunnen en doen, om zo hen te helpen weer verder te gaan.

Een kort overzicht van wat er gebeurd is sinds juli.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

De rellen, blokkades, kidnappings en enorme politieke onrust nam meer en meer toe. Benzine werd onbetaalbaar en ook het basis voedsel. Dit leidde tot meer opstand en woede, tot meer geweld op

straat, overvallen in publiek transport en vooral veel angst!

Op 7 juli is de zittend president Jovenel Moise in zijn eigen huis doodgeschoten en zijn vrouw raakte ernstig gewond. Dat dit kon gebeuren, verstomde voor even de grote en vele rellen, maar vergrootte de angst en de onrust onder de bevolking. Gedurende de weken daarop veranderde langzaam ook deze situatie weer en werd de situatie meer en meer onveilig door bendes, overvallen en namen de tekorten aan alle basisbehoeftes verder toe.

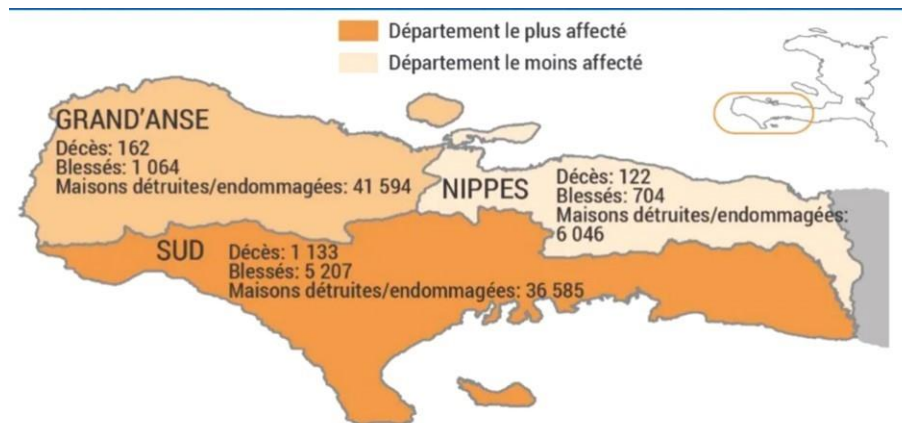
Op 14 Augustus 2021, in de ochtend om 08:05 vindt in Haïti opnieuw een zware aardbeving plaats. De aardbeving heeft een kracht van 7.2 op de schaal van Richter met het epi-centrum in St. Louis du Sud, zo'n 11 km

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

gelegen van Les Cayes en ongeveer 125 km van Port au Prince. Er is enorme schade in Les Cayes en verder zuidelijk tot bovenaan in Jérémie. Ook het eilandje Ile à Vache ligt dichtbij het epi centrum. Er dreigde een tsunami.

Mensen zoeken onder het puin naar overlevenden met hun handen, de weinige toegangswegen zijn verwoest en er kwam ook nog een tropische

storm overheen. Als ik deze nieuwsbrief schrijf is er al sprake van meer dan 2.000 doden, meer dan 12.000 gewonden en duizenden daklozen en is men nog steeds zoekende naar de vele vermisten.

Wij, "Stichting Vrienden van Haïti Nederland" willen helpen en vragen u, jullie om ons daarbij te helpen. Wij komen al meer dan 30 jaar in Haïti en kennen de mensen en de organisaties die iets kunnen betekenen in deze noodsituatie. Het geld komt via deze mensen en organisaties direct ten goede aan daadwerkelijke noodhulp in het Zuiden.

Er is op dit moment vraag naar schoon water, basisvoedsel zoals rijst, bonen, olie, meel en direct onderdak zoals tenten en snel shelters. Na de noodhulp kunnen we gaan helpen bij opbouw en herstelwerk.

Via onze contacten in Haïti - organisatie BND van R. Padberg en Stichting studiehulp Kay Kok van Reinhilde van der Kroef, kunnen we starten met het vervoeren, aanbieden en uitdelen van water en basis voedsel.

Hiervoor hebben we al enkele donaties gekregen. Onze dank aan 'Hart voor Kinderen' en een privé gift -anoniem- en ook Child Right heeft een mooie toezegging gedaan. Daarnaast hebben we contact met bevriende organisaties ter plaatse die kunnen gaan helpen met wederopbouw.

Help ons helpen !! Hoe?

1. Steun ons financieel op banknummer: NL 89 RABO 0105 1897 15 (BIC: RABONL2U) onder vermelding van "Aardbeving Zuid Haïti"
2. Word vriend/donateur via onze website: www.vriendenvanhaitinederland.nl.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

3. Deel dit bericht op uw sociale media, in uw gemeenschap, kerk, sportclub, vrienden kring, volg ons op Facebook en 'like' ons daar.

Laten wij het antwoord zijn op de hartverscheurende jammerklacht van onze vrienden in Haïti: "Bon Dey, wywywy Papa Nou ede mwen, ede nou" En zeggen; "Ja, we komen jullie te hulp!"

Afsluiten wil ik deze nieuwsbrief graag met positief nieuws over ons projecten in Vialet. Gelukkig gaat het hier oké. Kleine stapjes! Ondanks dat de mensen de aardbeving goed gevoeld hebben en erg bang zijn geweest door de ervaringen en het trauma uit 2010, zijn er geen verwoestingen, gewonden of doden.

Het herstel van de waterpomp is stil gelegd voor nu, dit omdat er geen grondboringen mogen plaats vinden op dit moment als gevolg van de afgelopen aardbeving en de vele nog aanwezige naschokken.

We zullen snel weer van ons laten horen over de ontwikkelingen in Haïti, wat we kunnen en zijn gaan doen aan directe hulp in het rampgebied en onze blijvende hulp aan ons project in Vialet.

Met warme liefdevolle groet, namens het bestuur van "Stichting Vrienden van Haïti Nederland",
Ria van der Linde-Pollemans

**Voor meer informatie: www.vriendenvanhaitinederland.nl
Reknr: NL 89 RABO 0105 1897 15**

Onder de vuurtoren

Daar overkwam het mij. Onder de vuurtoren op het mooie Ameland. Om precies te zijn, op het terras van het pannenkoekhuis, met uitzicht op de vuurtoren.

Ik was op weg naar zee en koos de *Vuurtorenroute* vanaf ons vakantiehuisje. Ineens hoorde ik wat, het klonk me als muziek in de

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 3 – september 2021

oren. En ja, dat was het warempel ook! Een man zong Engelse liedjes, terwijl hij zichzelf op z'n gitaar begeleidde.

Onmiddellijk stapte ik van mijn fiets en bleef staan luisteren. Niet veel later gebaarde de muzikant me erbij te komen zitten. Met enige aarzeling zette ik mij op een stoel aan de buitenkant van het terras.

Ja hoor, waar ik al bang voor was, gebeurde: 'Wat wilt u drinken, mevrouw?'

'Sorry, ik heb geen beurs bij me, maar die zingende meneer gebaarde me hier plaats te nemen,' was mijn antwoord.

'Gezellig, hè?' zei een andere luisteraar. 'Deze muzikant, een echte Ier, is nu de nieuwe uitbater van het pannenkoekhuis'. Intrigerend hoe een Ier ertoe komt naar Ameland te verkassen. Een andere aanwezige bood me spontaan een duit uit haar beurs aan: U bestelt maar, ik betaal. Het glaasje fris dat even later voor me stond, had een extra lekkere smaak. Terwijl ik naar de aanstekelijke muziek luisterde en het terras vol mensen om me heen zichtbaar zag genieten, kwam een stem van de Andere kant: 'Zeg Annet, jij kunt toch ook zingen? Waarom ga je niet naar de microfoon?'

Het moet niet gekker worden, Heer. Als U dit bent, dan beseft U toch wel dat dit een seculier publiek is en dat een geestelijk lied hier totaal niet past...'

'Ga gewoon naar voren.'

'Ja maar ... ik speel geen gitaar en ik ga alleen als U me op z'n minst zegt welk lied het dan moet worden.'

'Abba vader...'

Geen twijfel mogelijk...

Ik liep rechtstreeks op de Ierse muzikant af.

'Mag ik een lied zingen?' vroeg ik in het Engels. In zijn ogen las ik dat het lied hem niets zei, maar hij gaf direct groen licht: 'Ladies and gentlemen, this is Annet and she is going to sing *Abba Father*'.

Nog geen drie seconden later meldde zich iemand die mij op de gitaar wilde begeleiden en tot mijn verbazing had hij de tune al ingezet. Ik stond paf! Nu was er geen enkel excuus meer. Ik zong eerst de Engelse en vervolgens de Nederlandse versie van dit lied, met de vuurtoren als stille getuige op de achtergrond.

Er klonk applaus en ik liep snel naar mijn plekje. Iemand hield me aan: 'Mevrouw, maakt u ook cd-opnames?'

Niet te geloven, ik dacht even dat hij mij in het ootje nam, maar zijn ogen stonden daarvoor te serieus. Vervolgens vertelde iemand dat er familie uit Ierland aanwezig was en een jongeman bedankte me heel vriendelijk in het Engels voor mijn muzikale bijdrage.

Vandaar dus dat God me dit tweetalige lied in het hart had gelegd.

Niet veel later fietste ik alsnog naar zee en heb vol verwondering dit avontuur op me in laten werken. Ik kreeg alles aangereikt, zelfs de gitaarbegeleiding. Wat zijn Gods wegen soms toch wonderlijk!

Tekst: Annet Kijzer, overgenomen uit 'Elizabeth'

Ik was voor een dubbeltje geboren...

Als legerpredikant Jan-Derk de Bruin te horen krijgt dat hij iets niet kan, gaan gelijk 'de mouwtjes omhoog'. Hij heeft een ware vechtersmentaliteit. Het is een erfenis uit een tijd dat hij als jongen moest knokken om overeind te blijven. Zijn jeugd liet gevoelige littekens achter. Tegelijkertijd vormde deze donkere periode hem ook tot de man die hij nu is.

Jan-Derk de Bruin (50) werkt op de Oranjekazerne in Schaarsbergen. Het is het onderkomen van de 11e Luchtmobiele Brigade. Dat hij geestelijk verzorger is, kun je uit alles aflezen. In de vensterbank van zijn werkkamer staat een chanoekalamp, in de hoek een knielbankje met kaars. Boven het ouderwetse eiken bankje hangt een bordje met een citaat van zanger Ramses Shaffy. Het past goed in deze militaire omgeving, maar zegt

misschien nog wel meer over hoe Jan-

Derk in het leven staat: 'Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder.'

Mouwtjes omhoog

Het leven van Jan-Derk zit vol rafelige randen. Zo omschrijft hij het. Hij voelt zich een begenadigd mens, maar noem hem vooral niet bevoorrecht. 'Want dan ken je mijn geschiedenis niet', zegt hij met enige felheid. 'Mijn jeugd was hard. Ik moest knokken om te overleven. Die sterke vechtersmentaliteit kenmerkt me nog steeds. Dat bleek wel toen ik opkwam voor de rode baret van de Luchtmobiele Brigade. Om die te mogen dragen, moet je een zware opleiding doen. Je wordt fysiek en mentaal tot het uiterste uitgedaagd. Ik was al wat ouder. Twee keer ging ik onderuit. Een paar mensen zeiden tegen me: 'Dominee, leuk geprobeerd, maar misschien moet u nu maar stoppen.' Zodra ik dat hoorde, gingen bij mij de mouwtjes omhoog. Ik dacht: Ho, wacht

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

eventjes! Dat laat ik me niet zomaar gebeuren. En de derde keer lukte het inderdaad. Op mijn 44e kreeg ik de baret.

Onveilige jeugd

Hoe hij zo'n 'bijtertje' werd, is een heel verhaal. 'Ik was nog geen twee jaar toen mijn ouders scheidden. Allebei bleken ze niet in staat voor mij te zorgen. Ik kwam terecht in een gezinsvervangend tehuis. Wat mij betreft had ik daar best willen blijven, maar op mijn zesde moest ik naar een pleeggezin. Ik voelde me daar onveilig. Daarom mocht ik uiteindelijk bij mijn vader gaan wonen toen ik naar de middelbare school ging. Niet dat het daar zo fijn was. Mijn vader maakte lange dagen als boerenknecht. Als hij thuiskwam, voelde hij zich te moe om zich met mij te bemoeien. Deed hij wel iets aan mijn opvoeding, dan was het vaak met harde hand. Ik leerde rap op eigen benen te staan en zelf een weg te vinden uit 'het lijden'. Zo ben ik op een bepaald moment letterlijk opgestaan tegen mij vader en zei: 'Ga weg uit mijn vierkante meter. Raak me niet meer aan.'

Roeping

Op zijn 16^e wist hij al dat hij dominee wilde worden. De zaadjes voor die keuze werden gelegd tijdens logeerpartijen bij opa en oma. Hij lacht: 'Daar werd ik wakker geschud, zeg ik altijd. Mijn grootouders woonden midden op de Veluwe en gingen zondags twee keer naar de grote, oude dorpskerk in Lunteren. Ik vond het heerlijk om mee te gaan, hoewel ik als kind niets van het geloof had meegekregen. Ik snapte daarom een heleboel dingen niet, maar vond de diensten prachtig. Want ik had het gevoel: voor in de kerk staat iemand iets te vertellen waar mensen wat aan hebben. Bovendien was er in mijn puberteit een jeugdleider die me erg inspireerde. In die kerk ervoer ik iets van wat je wel roeping zou kunnen noemen. Ik wilde dominee worden om mensen te helpen.'

Nooit een kwartje

Helaas bleek het niet zo gemakkelijk om zijn hart te volgen. Zijn vader vond Jan-Derks beroepskeuze helemaal niks. 'Ergens wel begrijpelijk. Ik kom uit een geslacht van boeren, van mensen die met hun handen werken. Ik was voor een dubbeltje geboren, kreeg ik te horen. Dan kon ik toch nooit een kwartje worden? Bovendien stotterde ik heel erg, dus hoe zou ik me verstaanbaar kunnen maken? Eerst

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

dacht ik: nou ja, hij zal wel gelijk hebben. En ik ging braaf naar de Middelbare Technische School. Maar ik voelde me diepongelukkig achter de draaibank. Zonder met mijn vader te overleggen, stopte ik vrij snel met school. Daarna werkte ik een paar jaar in een supermarkt, om uiteindelijk toch de ambtsopleiding voor predikant te gaan doen.

Net als David

Jan-Derk werkt nu inmiddels alweer 25 jaar als dominee, waarvan veertien jaar als geestelijk verzorger namens de Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten. Hij vergelijkt zijn taak vaak met die van David. 'De vader van David riep hem bij zijn schapen vandaan. David moest naar zijn broers in het leger om te vragen hoe het met hen ging. Ergens is dat ook mijn verhaal. Van een predikant in Rotterdam met een eigen gemeente werd ik geestelijk verzorger. Daar vraag ik net als David hoe het met mijn broers in het leger gaat. Dat vragen vergt vertrouwen. Zeker omdat ik graag het echte verhaal hoor, niet een gewenst antwoord. Nu ik een rode baret heb, merk ik wel dat ik nog gemakkelijker contact maak, zeker met militairen die ook de baret dragen. Ik maak deel uit van de rode barettenfamilie.'

Op missie

Om te beleven wat de militairen buiten de poort meemaken, gaat de predikant ook op missie. Hij was twee keer in Afghanistan en Mali. En tijdens de eerste Coronagolf vorig jaar voer hij mee op een marineschip in het Caraïbisch gebied. 'Soms hoor je heftige verhalen als je op missie bent. Maar ik ben niet snel onthutst. Ik word eerder geraakt als ik militairen ontmoet die te maken krijgen met persoonlijk leed, bijvoorbeeld in hun gezin. Een doodgeboren kindje bij een jong echtpaar. Of een vrouw van een militair die besluit uit het leven te stappen. Dan zie je een dochter van twaalf bij de baar van haar moeder staan. Zoiets doet pijn tot in mijn haarvaten.'

Man met littekens

Jan-Derk de Bruin ziet het zo: 'Het leven is een tekening van gebrokenheid. Je mag van geluk spreken als je er op een bepaalde manier goed doorheen komt. Elk mens wordt vroeg of laat toch geconfronteerd met de rauwe werkelijkheid en loopt schrammen op. Soms houd je littekens over die nog verdraaid gevoelig zijn. Ja, dat geldt ook voor mij. Mijn littekens zijn niet weg te poetsen. Ze vormen onderdeel van mijn levensverhaal. Zou ik mijn jeugd

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

hebben willen missen? Ja! Tegelijkertijd heeft het me wel gevormd tot wie ik ben. En mijn geloof helpt me ook om ermee om te gaan. Ik weet dat Jezus het lijden op Zich nam en dat God mijn verdriet serieus neemt. Dat troost me enorm en geeft me hoop voor de toekomst. God zal alles hoogstpersoonlijk wegwassen, zo lees ik in de Schrift. Ik krijg tranen in mijn ogen als ik daaraan denk.'

Vrede

Getekend door het leven, kwetsbaar en toch een heel gelukkig en dankbaar mens. Dat beschrijft hem perfect. 'Ik ben getrouwd, heb vier kinderen. Werk op een plek waar ik me als een vis in het water voel. Ik geef liefde en waardering en krijg die weer terug. Ik gebruik liever geen grote woorden, jaag geen grote dromen na. Ja, ik ben een reiziger op weg naar mijn echte Vaderland, maar door mijn verleden besef ik ook hoe belangrijk het is om juist van het hier en nu iets te maken. Als je op de vierkante meter van je eigen leven in vrede kunt leven en wandelen, dan heb je en doe je al zoveel. Als je sjalom ervaart en ook zelf aan die vrede werkt en bijdraagt in je contact met anderen, dan komt Gods Koninkrijk al een flinke stap dichterbij.'

Tekst: Mariëtte Woudenberg,
overgenomen uit 'Elisabeth'

Wie, Wat, Waar?

Kerkenraad

Praeses/Ouderling: vacant

Kerkrentmeester/ouderling: vacant

Pastoraat/Ouderling/interim-praeses
Jos Vanhoutte, tel. +34 6 933 829 61
E-mail: jos.vanhoutte49@gmail.com

Diaconie/Diaken:
Gijs van de Kolk, tel. +31 6 532 958 94
E-mail: diaconie@iggds.nl of gijsvdkolk@ringelbosch.nl

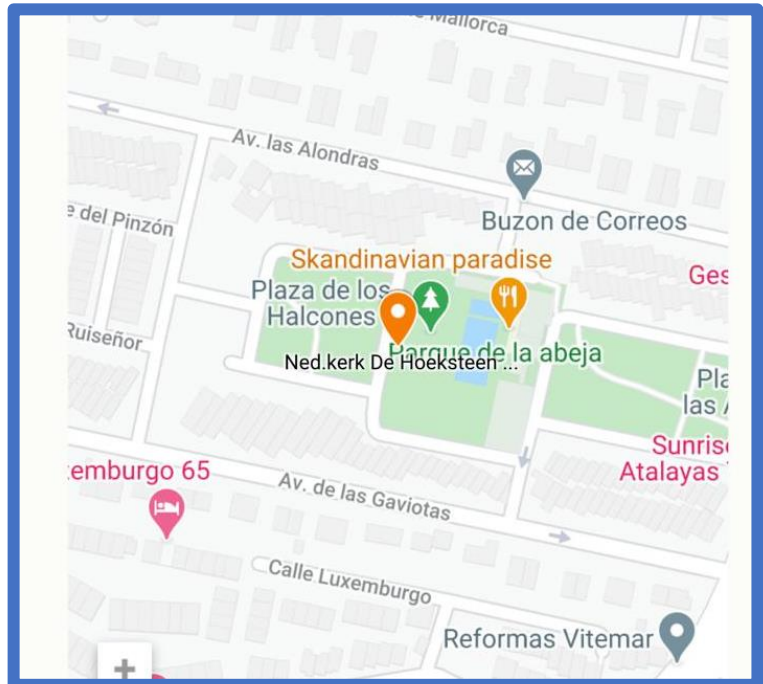
Scriba/Ouderling/Redactie:
Anneke Nijhof-Bais, tel. +31 6 207 312 18
E-mailadres scriba: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 3 – september 2021

E-mailadres redactie: redactie@iggds.nl

Adviserend lid van de
kerkenraad:
ds. H. van den Born,
predikant
Tel. Pastorie/Predikant:
(0034) 865 770 841
E-mail: predikant@iggds.nl
of
predikant.iggds@gmail.com

Eindcorrectie Nieuwsbrief:
Ineke Bais-van der Heijden

Financiën

Iban Rekeningnr: ES41 2100
6225 1602 0002 1905 - BIC code is CAIXESBB t.n.v. Iglesia Evangelica
Holandesa en Guardamar.

Onze kerk is ingeschreven in het ANBIregister in Nederland bij de
Belastingdienst afd. Buitenland te Eindhoven onder nummer 825430628,
waardoor donaties en giften aan onze kerk fiscaal aftrekbaar zijn in
Nederland.

Adressen

Pastorie

Urbanizacion Benimar II
Calle Conjunto Gema II no. 4, Vivienda 231
03170-Rojales (Alicante)
Tel. Pastorie/Predikant: (0034) 865 770 841
E-mail: predikant@iggds.nl of predikant.iggds@gmail.com

Kerkzaal

Los Angelos
Plaza de los Halcones 27
03183 Torrevieja

INTERNET

Website: www.iggds.nl
E-mail: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 3 – september 2021

Copy inzenden: redactie@iggds.nl

BEZOEK ONZE WEBSITE: WWW.IGGDS.NL